

ФОЛКЕР БРАУН ХОРАТА НА МАРЧУК

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

В началото има само гора. Поотделно проправяме
път

към водата. Огън прогаря гората
между палатките. Бентът от левия бряг се накланя
в самата среда на реката. Притиснат,
потокът избликва между скалите и талпите,
ние седим поотделно накрай гъсталака, приказваме
само с вълните. Случайно попаднали тук,
непознати за никого, но докога? На студеното
речно дъно, посред натрошен камънак, нощем
без поздрав се свиваме в одеялата. Когато на лято
гората се поразреди, ще дойдат и други. В шахтите
търпчем грамади бетон, на възето висим
над водата. Или пък дръзко запълваме пукнатините
в стената, преди да се скъса, тогава
един-друг се държим за ръцете или се търсим
с викове. Всеки познава вече лицето
на своя съсед, от лампи огрято, а също
гласа му и други неща — проблясващи счупени зъби,
очите, искрящи зад вълнени дрипи в студа.
Но щом ни нападнат комари, променя се
гледката. С охкане скачаме по-надалеч,
забулени, ала напразно. И бягаме пак
от водата. Но ето: веднъж през априлските дни,

когато

реката бучаща разчупва своята ледена броня,
а пътят ѝ е преграден от бетона
и бавно започва море да се шири, внезапно
съзираме върху стената — вече сме много.
Все по-начесто излизаме от оределия лес
пред яркоцветни постройки, които израстват край

нас

нощем, докато ние над книгите бдим.
Понякога и по смеха се познаваме,
когато труда разпределяме. Долу

под мощния кабелен кран монтираме вече
турбините

за водната струя. Колкото повече ставаме,
по-добре сякаш познаваме всеки:
каква му е крачката, как пресушава
шишето. Дори който никога сам не разпитва
за себе си, пак научава какъв е.

А после, под новите стълбове, когато потича
по жиците ток над скалите, а стълбът до тебе
звънти и ехти, ти знаеш за другия
какво си помисля. Подир този ден
оставаме седмица още. И тъкмо когато
така се познаваме, идва часът за раздяла
и всички поемаме пак из страната.

1970

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.